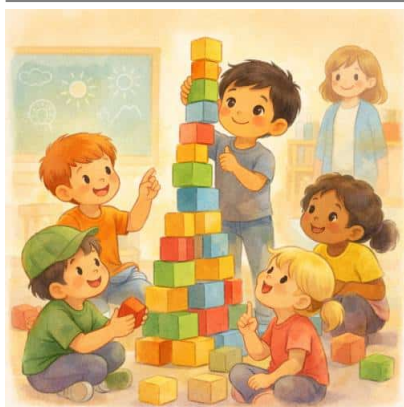

Un equip diferent

En Saul tenia sis anys i cada matí anava a l'escola amb un gran somriure i la motxilla plena d'il·lusió. Però hi havia una cosa que el feia por: de vegades, els altres nens no entendrien com ell feia les coses, i això el feia sentir una mica sol.

Un dia, la seva mestra, la Sra. Laia, va proposar un projecte molt especial. Els nens havien de construir una torre gegant amb blocs de colors, però hi havia un repte: cada nen treballava a la seva manera, i si volien que la torre no caigués, havien de col·laborar i escoltar-se els uns als altres.

En Saul es va emocionar, però també se sentia nerviós. No sabia si aconseguiria treballar amb els altres sense sentir-se confós o aclaparat. Quan va reunir-se amb el seu grup, va veure que els seus companys eren molt diferents: alguns pensaven molt ràpidament i tenien idees noves, altres preferien observar abans d'actuar, i altres li encantava provar coses estranyes només per veure què passava. En Saul feia les coses a la seva manera, amb calma i concentració.

Al principi, van començar a discutir. Alguns volien posar molts blocs de cop, mentre que en Saul pensava que era millor fer-los un a un. Volia cridar, però va respirar profund i va intentar explicar amb

gestos i paraules com ell creia que es podia fer la torre. Els seus companys el van mirar amb atenció i, a poc a poc, van comprendre que les seves idees funcionaven.

Tothom va començar a combinar les seves habilitats. Les idees creatives es barrejaven amb la calma i la concentració d'en Saul, l'observació servia per assegurar que la torre fos estable, i la curiositat feia que provessin formes divertides. Quan la torre va arribar al sostre de l'aula, tots van aplaudir i riure junts. En Saul va sentir una alegria molt gran: formava part del grup, i les seves habilitats eren importants.

La mestra els va explicar que quan escoltem i ajudem els altres, cada manera de fer és valuosa. Tots són diferents, però tots poden aportar alguna cosa especial. En aquell moment, en Saul va somriure com mai. Va entendre que ser diferent no és un problema, sinó una cosa que fa que el món sigui més interessant i ple de colors.

I des d'aquell dia, cada vegada que es trobava amb un repte amb els seus amics, en Saul sabia que si treballaven junts i s'escoltaven, podien aconseguir qualsevol cosa.